

182/89

**HALINA
CENTKIEWICZ-
MICHALSKA**

*50 lat
twórczości
malarzkiej*

Wystawę poświęcam pamięci mego męża Leona Michalskiego

Ministerstwo
Kultury i Sztuki

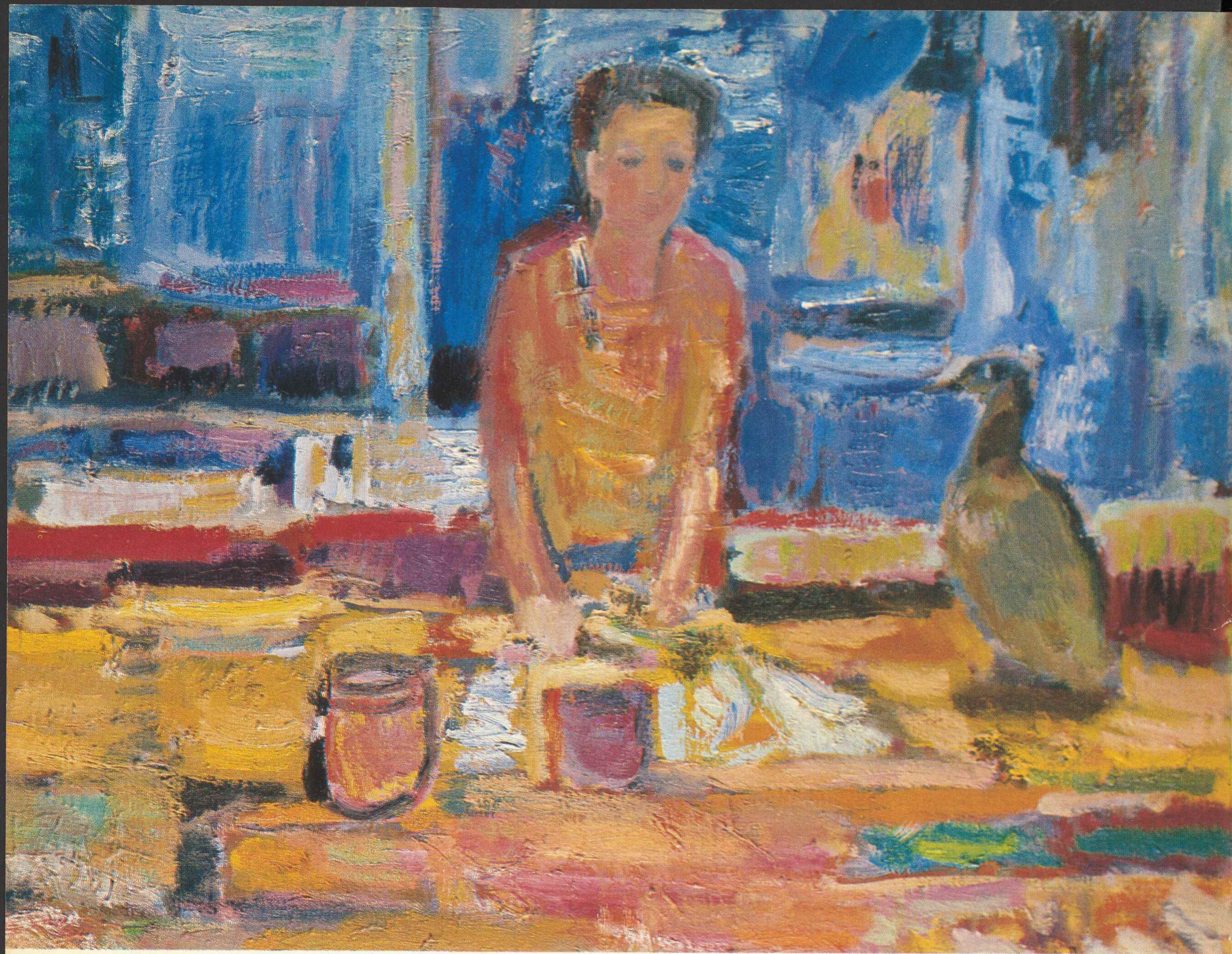
Centralne
Biuro Wystaw
Artystycznych

HALINA
CENTKIEWICZ-
MICHALSKA

50 lat
twórczości
malarzkiej

H. Cent. Michalska

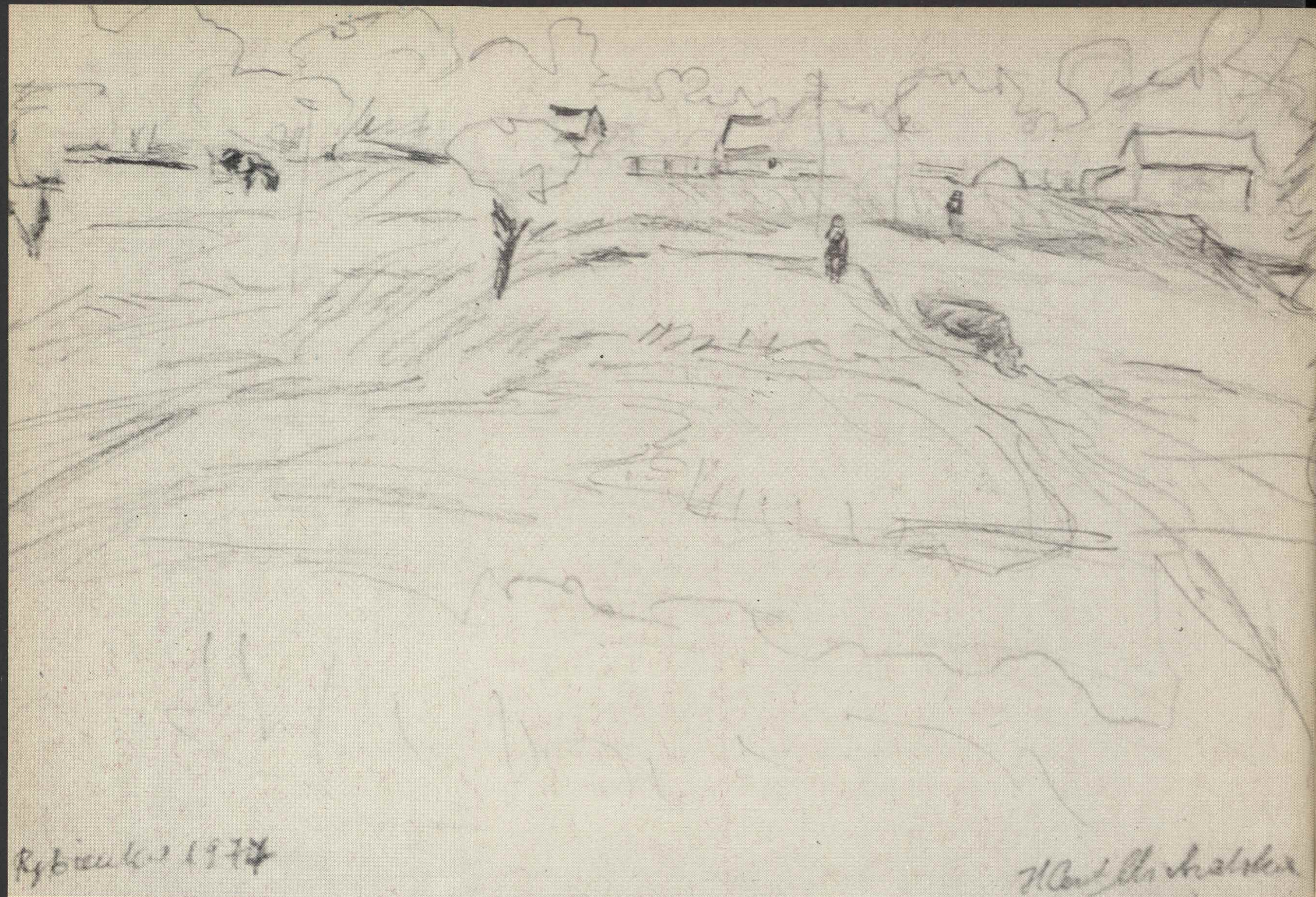
wrzesień - październik 1989
Warszawa
Galeria Zachęta
pl. Małachowskiego 3

We wnętrzu
65 × 81 cm, 1976

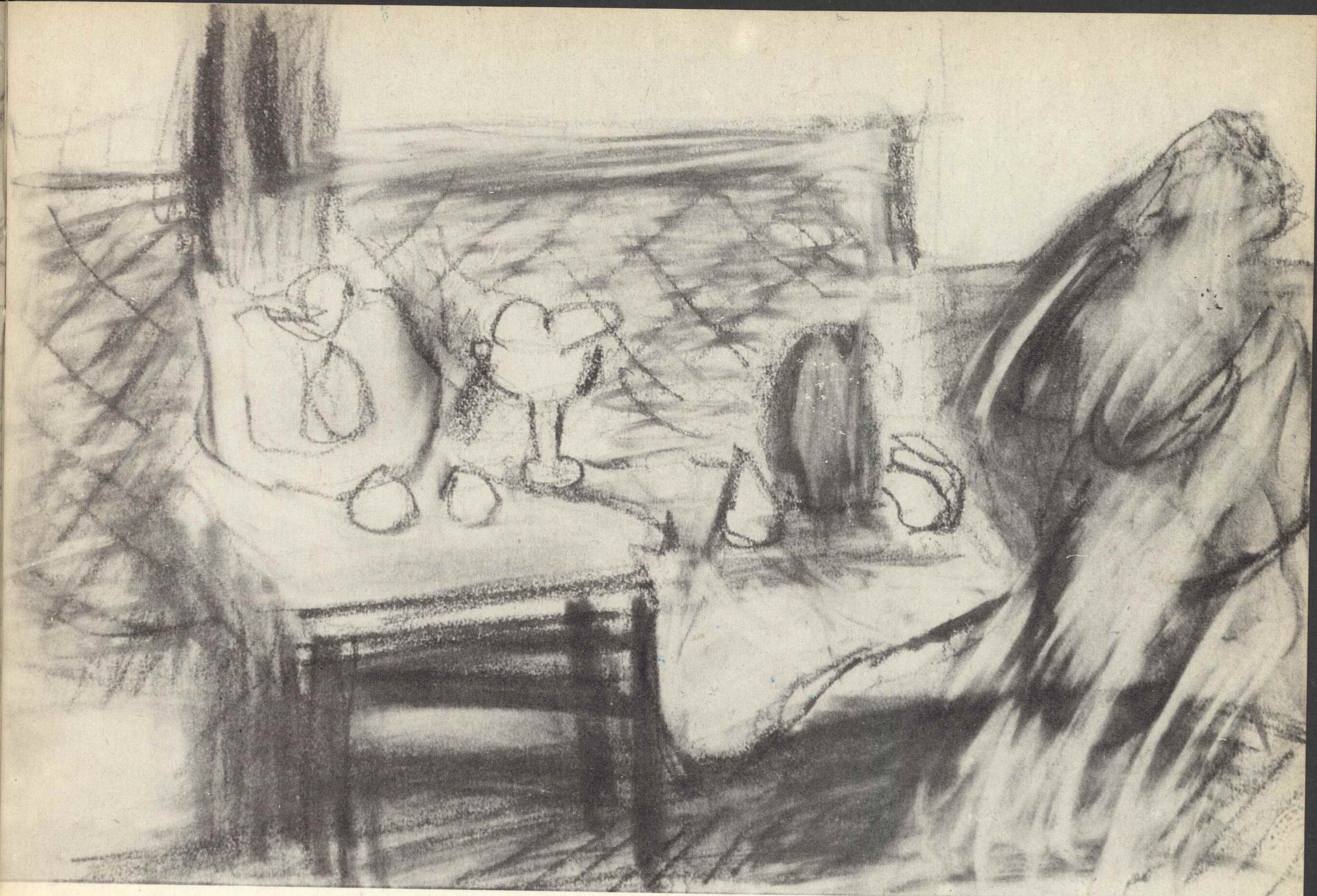
Spokój w miasteczku
72 × 60 cm, 1987

Rybienko 1977

W. C. ...

Rybienko I
1977

Notatka do obrazu
1984

Wakacje na wsi
91 × 65 cm, 1985

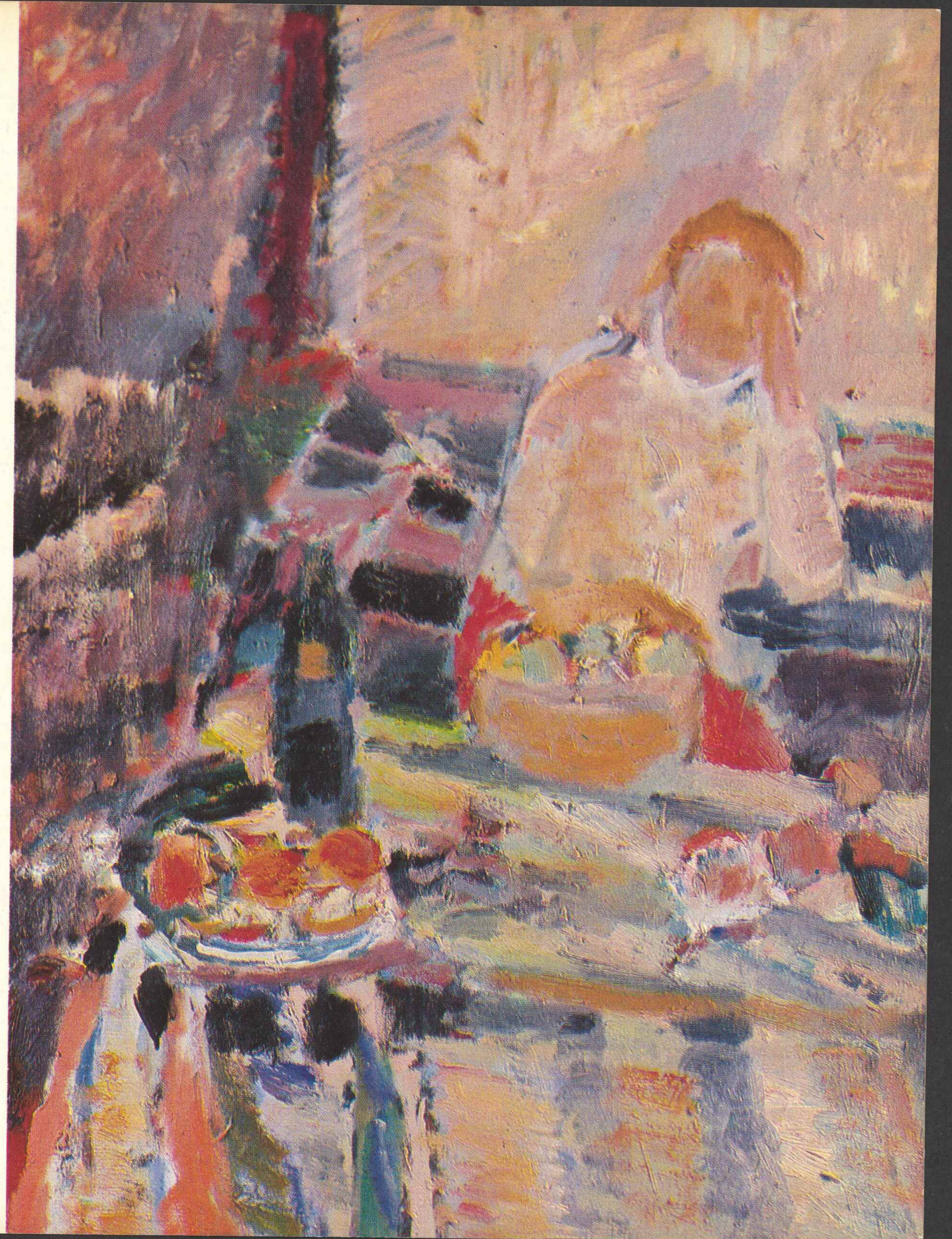
Smutek II
1988

W niebieskim kręgu
62 × 70 cm, 1987

Fragment pokoju
81 × 65 cm, 1986

HALINA CENTKIEWICZ-MICHALSKA

Warszawa, ul. Zakopiańska 16a, tel. 17-73-92

Urodzona 10.III.1912 r. w Warszawie. Studia w latach 1933-1939 w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie u prof. Mieczysława Kotarbińskiego. W czasie okupacji praca konspiracyjna w szeregach Armii Krajowej. Dyplom w 1948 roku.

Twórczość w zakresie malarstwa sztalugowego i ściennego, rysunku, architektury wnętrz i wystawiennictwa.

Wystawy indywidualne, okręgowe, ogólnopolskie, międzynarodowe - sztuki polskiej - za granicą. Praca pedagogiczna i społeczna, podróże artystyczne, nagrody i odznaczenia.

1936 Podróż do Rumunii, Bułgarii i Turcji
1937 Wystawa malarstwa. Warszawa, Salon Wystawowy Uzdrowisk Polskich
Oprawa plastyczna wystawy „Andrzej Strug - artysta i człowiek” (z Leonem Michalskim). Warszawa
1938 Wystawa indywidualna malarstwa. Warszawa, Salon Liceum Krzemienieckiego
Pobyty w Wiedniu i we Włoszech
Praca społeczna w ruchu amatorskim przy Wydziale Oświaty i Kultury Magistratu m.st. Warszawy
1939 Oprawa plastyczna wystawy jubileuszowej „Juliusz Słowacki” (z Leonem Michalskim). Krzemieniec
1940 Praca w szkolnictwie zawodowym w Warszawie
1940/44 Wystrój wnętrz sal wykładowych Centralnej Szkoły Pożarnictwa w Warszawie (z Leonem Michalskim)
1946 Uczestnictwo w akcjach upowszechniania sztuki, współudział w organizowaniu wystaw okolicznościowych m.in. oprawa plastyczna wystawy J. Pankiewicza (z Leonem Michalskim). Warszawa
1947 II Ogólnopolski Salon Zimowy, Kraków
III Ogólnopolski Salon, malarstwo, rzeźba, grafika. Poznań
Pejzaż Ziemi Zachodnich. Warszawa
I Salon Okręgu Warszawskiego ZPAP. Warszawa
Wystawa akwarel, gwaszów i rysunków Okręgu Warszawskiego ZPAP. Poznań
Wystawa prac 10 malarzy warszawskich. Belgrad, Sarajewo, Nowy Sad
1948 II Doroczna Wystawa Okręgu Warszawskiego ZPAP. Warszawa
1949 Początek pracy pedagogicznej w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie
Stypendium Ministerstwa Kultury i Sztuki (pobyty we Francji i we Włoszech)
1950 Plastycy w walce o pokój. Warszawa
I Ogólnopolska Wystawa Plastyki. Warszawa
Muzeum Narodowe
1951 IV Wystawa Okręgu Warszawskiego ZPAP, malarstwo, grafika, rzeźba, architektura wnętrz i sztuka dekoracyjna. Warszawa - Zachęta
1952 III Ogólnopolska Wystawa Plastyki. Warszawa - Zachęta
1953 Udział w projektowaniu ogólnym, projekt i realizacja polichromii kamienicy nr 14 w Rynku Starego Miasta w Warszawie - Nagroda Państwowa II stopnia (zespołowa)
1954 Projekt, nadzór artystyczny i realizacja polichromii kamienicy Rynku Starego Miasta w

Lublinie (z Leonem Michalskim)
Odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi
1955 Projekt i wykonanie plafonu hotelu „Bristol” (z Leonem Michalskim)
1955/59 Dalsze prace przy polichromii warszawskiej Starówki, projekt i realizacja dekoracji kamienicy Krzywego Koła (z Leonem Michalskim)
1957 Wystawa zbiorowa. TPSP, Warszawa
1958 VIII Wystawa Okręgu Warszawskiego ZPAP, malarstwo, rzeźba, grafika. Warszawa
1959 II Ogólnopolska Wystawa Plastyki Marynistycznej, malarstwo, grafika, rzeźba. Warszawa - Zachęta
Wystawa malarstwa „Obraz dla wszystkich”. Warszawa
Wystawa Okręgu Warszawskiego ZPAP, malarstwo, grafika. Nowy Sącz, Opole, Nysa
Wystawa sztuki polskiej. Sarajewo, Nowy Sad
1959/60 Wystawa indywidualna malarstwa (z Edmundem Burke, Leonem Michalskim, Henrykiem Musiałowiczem). Pokazy w warszawskich zakładach pracy. Warszawa
1960 Wystawa „Sztuka dla wszystkich”. Warszawa
Wystawa Plastyki Marynistycznej. Warszawa, Ministerstwo Żeglugi
1961 Wystawa malarstwa i grafiki plastyków warszawskich. Łódź, Ośrodek Propagandy Sztuki
Wystawa malarstwa z cyklu „Polskie dzieło plastyczne w XV-lecie PRL”. Warszawa
Wystawa malarstwa. Warszawa, Muzeum Narodowe
Podróż po krajach basenu Morza Śródziemnego: Malta, Grecja, Syria, Liban, Egipt, Maroko
1962 Warszawa w sztuce. Warszawa
IX Wystawa malarstwa i grafiki Okręgu Warszawskiego ZPAP. Warszawa - Zachęta
Wystawa malarstwa „Sztuka dla wszystkich” w warszawskich zakładach pracy. Warszawa
1962/65 Członek Zarządu Sekcji Malarstwa Okręgu Warszawskiego ZPAP
1963 I Salon Letni Okręgu Warszawskiego ZPAP. Warszawa, Galeria MDM
Wystawa „Martwa natura” (pokazy w warszawskich zakładach pracy.) Warszawa
Wystawa malarstwa i grafiki „Sztuka dla wszystkich” (objazdowa po woj. warszawskim)
II Międzynarodowe Biennale Sztuki. Iglesias, Carbonia
Członek Rady Artystycznej TPSP
1964 Wystawa indywidualna malarstwa i rysunku. Warszawa, Kordegarda
Warszawa w sztuce. Warszawa. Nagroda

Prezydium Stołecznej Rady Narodowej i Zarządu Okręgowego Warszawskiego ZPAP
Podróż do Francji
1965 „20 lat PRL w twórczości plastycznej”, wystawa malarstwa. Warszawa - Zachęta
Wystawa malarstwa w warszawskich zakładach pracy
1965/71 Członek Komisji Artystycznej TPSP
1966 Wystawa darów dla miasta Skopie. Skopie
1966 Międzynarodowa wystawa kobiet malarek i rzeźbiarek. Nancy
1968 XII Wystawa malarstwa, grafiki i rysunku Okręgu Warszawskiego ZPAP
Warszawa - Zachęta
1969 Wystawa indywidualna malarstwa. Olsztyn, Zamek
Wystawa malarstwa marynistycznego. Warszawa
Pobyty w USA
1969/70 Wystawa współczesnego malarstwa polskiego „Pejzaż Polski”. Nowy Jork, Chicago, Waszyngton, Hartford, Buffalo
1970 Wystawa indywidualna malarstwa, (z Leonem Michalskim). Warszawa, Desa
Wystawa indywidualna malarstwa. Gliwice, Dom Plastyka
Wystawa indywidualna malarstwa. Białystok, BWA
Wystawa indywidualna malarstwa. Koszalin, Klub Związków Twórczych
Wystawa indywidualna malarstwa. Łódź, Salon Sztuki Współczesnej
Wystawa „Koloryzm polski”. Olsztyn
1972 Wystawa indywidualna malarstwa (z Leonem Michalskim), Wieluń, Muzeum Ziemi Wieluńskiej; Tomaszów Mazowiecki, Galeria pod Arkadami; Pabianice, Muzeum Regionalne
Wystawa malarstwa „Kopernik - Kosmos”, Warszawa, Galeria MDM
IV Festiwal Sztuk Pięknych, Warszawa
1973 Wystawa indywidualna malarstwa (z Leonem Michalskim), Berlin, Lipsk, Budapeszt - Ośrodki Informacji i Kultury Polskiej
Nagroda pedagogiczna Ministra Kultury i Sztuki
Warszawa w malarstwie współczesnym. Berlin
Podróż po Francji.
1974 Wystawa indywidualna malarstwa (z Leonem Michalskim). Starożreby
Warszawa w malarstwie w latach 1944-1974 ze zbiorów Muzeum Historycznego m.st. Warszawy. Warszawa - Zachęta
V Festiwal Sztuk Pięknych. Warszawa - Zachęta

Wystawa malarstwa plastyków województwa warszawskiego w ramach „Panoramy XXX-lecia”. Warszawa, Muzeum Narodowe
1975 Wystawa z okazji Konkursu Chopinowskiego. Warszawa, Filharmonia Narodowa
Warszawa w sztuce. Warszawa
Wystawa - aukcja dzieł sztuki współczesnej na Narodowy Fundusz Ochrony Zdrowia. Warszawa, Dom Artysty Plastyka
Wystawa malarstwa „Sztuka koloru”. Warszawa
Wystawa malarstwa. Warszawa, Dom Artysty Plastyka
Odznaczona Złotą Odznaką „Zasłużony dla Województwa Warszawskiego”
1976 VI Festiwal Sztuk Pięknych. Warszawa - Zachęta
Malarstwo artystów warszawskich. Budapeszt
Pobyty w ZSRR
Wystawa prac plastyków polskich. Warszawa, Leningrad, Tallin
1977 Wystawa indywidualna malarstwa i rysunku (z Leonem Michalskim). Warszawa - Zachęta
Odznaczona Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski
1978 Wystawa indywidualna malarstwa (z Leonem Michalskim). Malmö - Szwecja
Wystawa współczesnego malarstwa polskiego. Praga, Bratysława, Sofia - Ośrodki Informacji i Kultury Polskiej
1979 Wystawa indywidualna malarstwa (z Leonem Michalskim). Lille, Le Havre, Reims - Francja; Arnheim - Holandia; Malmö - Szwecja; Hagen - RFN
Wystawa „Współczesna Sztuka Polska”. Hagen, Spakasse
Wystawa indywidualna malarstwa (z Leonem Michalskim). Poznań BWA, Łódź OPS
Wystawa „Laureaci Nagród Państwowych”. Warszawa - Zachęta
1982 Wystawa sztuki „Warszawa”. Warszawa - Zachęta
1984 Wystawa sztuki polskiej w ramach Dni Kultury Polskiej. Moskwa
Wystawa prac artystów polskich zakupionych do muzeów ZSRR. Moskwa - Salon Artystów Plastyków
Wystawa sztuki polskiej. Drezno, Muzeum Zwinger
1986 I Ogólnopolska Wystawa malarstwa i grafiki ZPAMIG. Warszawa - Zachęta
1988 Wystawa indywidualna. Warszawa, Galeria TPSP, Stara Kordegarda w Łazienkach Królewskich

Prace w zbiorach: Muzeum Narodowe w Warszawie, Muzeum Historycznego m.st. Warszawy, Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie, Muzeum Mazowieckiego w Płocku, Muzeum w Przemyslu, Muzeum Sztuki w Łodzi, Muzeum Sztuki Współczesnej w Skopie, Ministerstwa Kultury i Sztuki, Centralnej Rady Związków Zawodowych, Związku Nauczycielstwa Polskiego, Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Prezydium Rady Ministrów, Urzędu m.st. Warszawy oraz w kolekcjach państwowych i prywatnych w kraju i za granicą między innymi w Belgii, Grecji, Jugosławii, Libanie, RFN, USA, Wielkiej Brytanii, ZSRR.

Spotkanie z malarstwem Haliny Centkiewicz-Michalskiej skłania do udzielenia sobie odpowiedzi na zasadnicze pytania:

- w jakim stopniu uprawianie malarstwa jest potrzebą istnienia, obiektywną koniecznością życia artysty, a w jakim stopniu wynikiem edukacji, uczestnictwa w ciągu tradycji kulturowej, efektem akceptowanej estetyki oraz niuansów i odmian odpowiadających zapotrzebowaniu określonych środowisk i kręgów społecznych?
- w jakiej mierze malowanie obrazu jest sprawą prywatną, ściśle osobistą domeną artysty, a na ile uczestnictwem na scenie publicznej, ze wszystkimi tego faktu konsekwencjami, jak naginanie się do upodobań odbiorcy, chęci podobań, uwzględniania konkurencji, wyszukiwania i obrony własnego emploi?

Myszę, że właśnie przy obrazach Haliny Centkiewicz-Michalskiej te refleksje są koniecznym warunkiem wprowadzającym do właściwego ich odbioru. Wydaje mi się, że właściwe wyważenie proporcji między tym, co intymne, subiektywne w twórczości artystki, a tym co publiczne, formalne, jest kluczem do odczytania głównego przesłania malarstwa Haliny Michalskiej. Przesłanie to układa mi się w pewien ciąg skojarzeń - czynię to z pozycji sympatyka, od wielu lat towarzyszącego twórczości artystki i próbującego odpowiedzieć sobie nie od dziś na pytania postawione na wstępie. Odpowiedzi te weale nie muszą prowadzić do zubożającego odczytania tego malarstwa.

Klimat pracowni Mieczysława Kotarbińskiego w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, w której próbowano znaleźć złoty środek między zabobnością i dominacją postaw artystowskich i takąż funkcją sztuki, które uosabiała krakowska ASP, a społeczną rolę sztuki - był tym wtajemniczeniem, którego artystka doświadczyła u progu swojej kariery. Zetknięcie się z kręgiem Jana Cybisa, podróże artystyczne pozwalające na zapoznanie się z kanonem arcydzieł sztuki światowej, podejmowanie zadań w obszarze malarstwa monumentalnego i sztuki użytkowej, wreszcie wieloletnia działalność dydaktyczna na warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych złożyły się na wypracowanie filozofii życiowej i programu artystycznego, którego wyraz musiał uzewnętrznić się w dziele, w obrazie. Odbiorca oceni, do jakiego stopnia jest on odczytywany i do jakiego stopnia przekonujący. Z konieczności - całym ryzykiem ułomności i uproszczeń - zasygnali-

zują tylko program i wynikające z niego przesłanie dzieła artystki.

Obraz według Haliny Centkiewicz-Michalskiej powinien być:

- przedmiotem, przestrzenią metaforyczną zawierającą nie dopowiedziane do końca stany i wyobrażenia, które wywoływać może np. prosta anegdota, taka jak: wycinek pejzażu, wnętrze, kwiaty wazonie;
- obiektem, pretekstem, np. wizerunek fioletowej łąki, refleksy słońca na rzece, wywołującym u widza określone wzruszenie, wyobrażenie;
- przedmiotem estetycznym, świadectwem jednej z konwencji, której rodowody mają głębokie, historyczne zaplecze, składające się z uświęconych wartości;
- przedmiotem funkcjonalnym, nie ukrywającym swej roli użytkowej, reprezentacyjnej, prestiżowej itp.

Obraz powinien także odzwierciedlać stan psychiczny artysty powołującego go do życia, być zapisem jego stanu duchowego.

Halina Centkiewicz-Michalska maluje w sposób uważany przez wielu za zbliżony do malarstwa jej męża - Leona Michalskiego. Przy głębszej jednak znajomości twórczości obojga artystów ujawniają się różnice, nie programowe, tu jest bliskość, lecz psychologiczne. W obrazach Haliny Michalskiej spotkać można niespodzianki, potrafi zadziwić złamaniem porządku i rygoru powierzchni kolorystycznej obrazu, zmienić utarty porządek konstrukcyjny, zaskoczyć zestawieniem barwnym, którego nie da się w klasyczny sposób uzasadnić. Wydaje się, że te drobne różnice w doborze środków wyrazu stanowią w ogóle o istocie malarstwa - nie tylko H. Michalskiej. Kto wie, czy właśnie one rzeczywiście nie różnią artystów między sobą - może czynią to w większym stopniu niż buńczuczne manifesty, skrajne postawy i ideologie lub wyspekulowane zasady doktrynalne.

Andrzej Skoczylas

La rencontre avec la peinture de Halina Centkiewicz-Michalska nous incite à nous accorder des réponses aux questions fondamentales suivantes:

- dans quelle mesure la pratique de la peinture est un besoin d'être, une nécessité objective de la vie de l'artiste, et dans quelle mesure elle est le résultat de l'éducation, de la participation à la continuation de la tradition culturelle, le fruit de l'esthétique acceptée ainsi que des nuances et des variétés répondant à la demande de cercles et de milieux sociaux nettement définis?
- dans quelle mesure peindre un tableau est une affaire privée, un domaine strictement personnel de l'artiste, et dans quelle autre mesure
- une participation sur la scène publique avec toutes les conséquences de ce fait, telles que: se plier aux goûts des clients, le désir de plaire, tenir compte de la concurrence, la recherche et la défense de son propre emploi?

Je pense que dans le cas des tableaux de Halina Centkiewicz-Michalska ce genre de réflexions est la condition indispensable pour pouvoir procéder à leur réception appropriée. Il me semble que le bon équilibre des proportions entre ce qui est intime et subjectif dans la création de l'artiste, et ce qui est public et formel, constitue la clef permettant de déchiffrer le principal message de la peinture de Halina Michalska. Ce message me semble se présenter sous forme d'une suite d'associations. Je le dis de la position d'un sympathisant qui, depuis de longues années, suit de près la création de l'artiste et tente de répondre, des années durant, aux questions posées au début. Ces réponses ne doivent pas mener, nécessairement, à l'appauvrissement du déchiffrement de cette peinture.

Le climat de l'atelier de Mieczyslaw Kotarbinski de l'Académie des Beaux-Arts de Varsovie, où l'on avait tenté de trouver le juste milieu entre la soif de conquêtes et la domination des attitudes artistiques, de même qu'entre la fonction de l'art, que personnifiait l'Académie des Beaux-Arts de Cracovie et le rôle social de l'art - ce climat avait été cette sorte d'initiation par laquelle était passée l'artiste au seuil de sa carrière. Les contacts avec le groupe des adeptes de Jan Cybis, les voyages artistiques qui lui ont permis de connaître de près les canons des chefs d'oeuvre de l'art mondial, son engagement dans la réalisation des tâches dans le secteur de la peinture monumentale et des arts utilitaires et enfin les années d'activité didactique à l'Académie des Beaux-Arts de Varsovie, ont conduit à la cristallisation d'une philosophie de la vie et d'un programme artistique dont l'expression devait s'extérioriser dans ses activités et sa peinture. Les destinataires de ses oeuvres apprécieront

jusqu'à quel point cette expression était perceptible et dans quelle mesure - convaincante.

De par nécessité, avec tout le risque de simplifications que cela comporte, je ne signalerai que le programme et les messages de l'oeuvre de l'artiste qui en découlent.

Selon Halina Centkiewicz-Michalska, le tableau doit être:

- un objet, un espace métaphorique renfermant des états et des concepts non exprimés jusqu'au bout, que peut faire naître, par exemple, une simple anecdote, telle que: un fragment de paysage, un intérieur, des fleurs dans un vase;
- un but en soi, un prétexte, par exemple une vue d'une prairie de couleur mauve, les reflets du soleil dans une rivière, provoquant chez le spectateur une émotion, une image définies;
- un objet esthétique, le témoignage d'une des conventions possédant de profondes racines historiques aux valeurs consacrées;
- un objet fonctionnel qui ne cache pas son rôle utilitaire, représentatif, de prestige, etc.

Le tableau doit pouvoir refléter l'état psychique de l'artiste qui lui a donné naissance, être en quelque sorte le message de son état d'âme.

Halina Centkiewicz-Michalska peint, selon de nombreux témoignages, d'une manière très proche de celle de son mari - Leon Michalski. Mais en approfondissant la connaissance de la création des deux artistes, on discerne les différences, non pas de programme car dans ce cas il y a une certaine similitude, mais psychologiques. Dans les tableaux de Halina Michalska on peut trouver des choses surprenantes, elle sait surprendre par la violation de l'ordre et de la rigueur de la surface colorée du tableau, intervertir l'ordre établi de la construction, surprendre par la juxtaposition des coloris d'une manière impossible à justifier de façon classique. Il semble que ces petites différences dans le choix des moyens d'expression décident, en général, de l'essence même de la peinture - non seulement chez H. Michalska. On peut même se demander si ce ne sont pas elles justement qui différencient les artistes entre eux - elles le font peut être mieux que tous les manifestes pompeux, que toutes les attitudes et idéologies extrémistes ou tous les principes doctrinaux spéculatifs.

Andrzej Skoczylas

Spis obrazów olejnych

1. Nieborów - Mgły poranne
40 × 51 cm, 1946
2. Wnętrze z ptaszkiem
72 × 81 cm, 1969
3. Saloniki
81 × 100 cm, 1970
4. Kanał Kiloński
71 × 100 cm, 1970
5. Z portu w Pireusie
50 × 90 cm, 1972
6. Wodospad w Yellowstone
81 × 65 cm, 1974
7. Grand Canyon
65 × 81 cm, 1974
8. W drodze do New Mexico
65 × 81 cm, 1974
9. Zmienne światło
65 × 81 cm, 1975
10. Odpoczynek modelki
92 × 73 cm, 1975
11. Zostań z nami
92 × 73 cm, 1975
12. Koncert we dwoje
81 × 100 cm, 1975
13. We wnętrzu pokoju
31 × 65 cm, 1975
14. Podwórko w Swarzewie
45 × 55 cm, 1975
15. Pozowanie
61 × 53 cm, 1975
16. Blisko wsi
50 × 61 cm, 1976
17. Kwiaty
55 × 46 cm, 1976
18. Na schodach
81 × 65 cm, 1976
19. Spokojna praca
78 × 120 cm, 1976
20. Czerwone skały
81 × 100 cm, 1976
21. We wnętrzu
65 × 81 cm, 1976
22. W domu
59 × 73 cm, 1977
23. Przed oknem
50 × 61 cm, 1977
24. W pracowni
100 × 81 cm, 1978
25. Powódź
55 × 61 cm, 1978
26. W kuchni
58 × 72 cm, 1978
27. W Beskidach
65 × 81 cm, 1978
28. Wnętrze kuchni
65 × 81 cm, 1978
29. Łazienki Królewskie
65 × 81 cm, 1978
30. Malarz i modelka
46 × 61 cm, 1979
31. Martwa natura z muszlami
65 × 70 cm, 1979
32. Droga do wsi
65 × 81 cm, 1979
33. Powitanie wiosny
130 × 89 cm, 1979
34. Oczekiwanie
50 × 61 cm, 1980
35. Koło Starego Sącza
65 × 81 cm, 1980
36. Wnętrze lasu
65 × 81 cm, 1981
37. Przed obiadem
60 × 73 cm, 1981
38. Dzień jak co dzień
61 × 50 cm, 1983
39. Cisza
65 × 81 cm, 1983
40. Kumoszki
81 × 65 cm, 1984
41. Mazowiecki pejzaż
65 × 81 cm, 1984
42. Lato
73 × 60 cm, 1984
43. Modelka
65 × 81 cm, 1984
44. Wakacje na wsi
81 × 65 cm, 1985
45. Nad brzegiem morza
81 × 72 cm, 1985
46. Nad Bzurą
81 × 72 cm, 1985
47. Niebiesko-różowo-zielono
55 × 46 cm, 1986
48. Fragment pokoju
81 × 65 cm, 1986
49. Na czerwonym tle
54 × 65 cm, 1986
50. Na stole
55 × 62 cm, 1986
51. Zamyślenie
55 × 62 cm, 1986
52. Odpoczynek
52 × 65 cm, 1986
53. Owoce i kwiaty
60 × 73 cm, 1986
54. Pod Radziejowicami
65 × 100 cm, 1986
55. O zmroku
62 × 70 cm, 1987
56. Spokój w miasteczku
72 × 60 cm, 1987
57. Fragment ulicy
46 × 55 cm, 1987
58. Śpiąca
65 × 70 cm, 1987
59. Fragment pracowni
65 × 81 cm, 1987
60. Przechodnie
65 × 81 cm, 1987
61. Przed burzą
100 × 81 cm, 1987
62. Na zielonej draperii
73 × 81 cm, 1987
63. Różowy obrus
65 × 81 cm, 1987
64. W niebieskim kręgu
62 × 70 cm, 1988
65. Rybienko
65 × 81 cm, 1988
66. Pojednanie
81 × 65 cm, 1988
67. W stronę morza
65 × 81 cm, 1988
68. W pracowni
62 × 70 cm, 1988
69. Niepokój
116 × 81 cm, 1988
70. Na wystawie
100 × 81 cm, 1988
71. Wieś Mostki k/Starego Sącza
100 × 81 cm, 1988
72. W ogrodzie
100 × 81 cm, 1988
73. Baloniki
140 × 61 cm, 1988
74. Deszczowy dzień
100 × 81 cm, 1988
75. Pejzaż z Gór Świętokrzyskich
81 × 116 cm, 1988
76. Podczas lata
100 × 81 cm, 1988
77. Wspomnienie
81 × 65 cm, 1988

Ponadto rysunki: ołówek, węgiel,
kredka, tusz, tempera

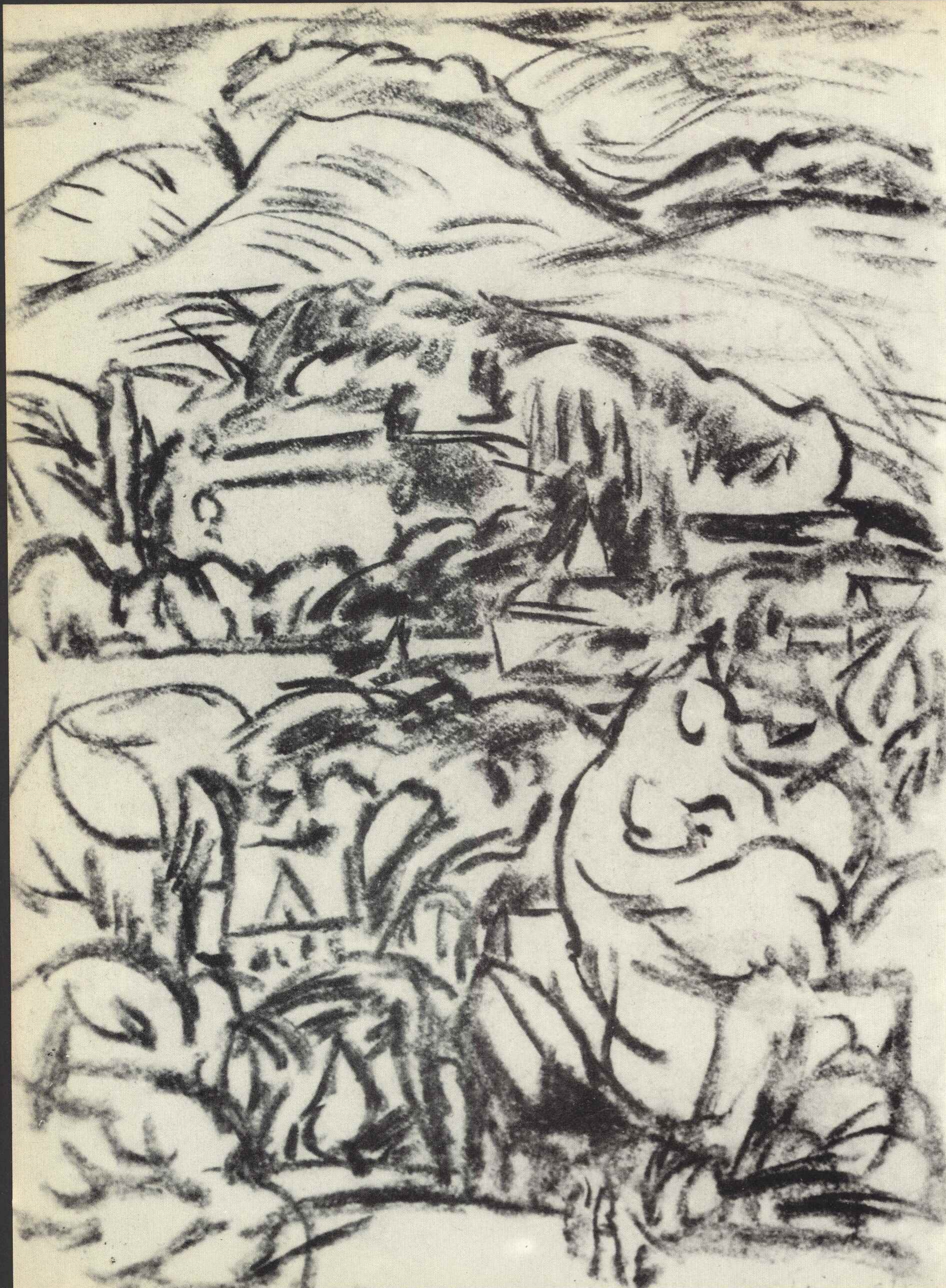

Niebiesko-różowo-zielono
55 × 46 cm, 1986

O zmroku
62 × 70 cm, 1987

Lanckorona
Rybienko
81 × 65 cm, 1988

Staw w Szczytnie

Parasole
1986

Pojednanie
81 × 65 cm, 1988

W stronę morza
65 × 81 cm, 1988

Krajowa
Agencja
Wydawnicza
1989

Opracowanie
graficzne:

Leszek Hołdanowicz
Foto: czarno-białe
Anna Pietrzak-Bartos,
portret artystki
Jerzy Gumowski,
barwne

Krzysztof Kupczyk
Katalog
wydano
na zlecenie
Centralnego Biura
Wystaw Artystycznych 1989

